

Bekæmp imperialismen...

For åbne grænser...

**STYRK KAMPEN
MOD RACISMEN**

April 1988

Udtalelse fra KAP's 8. Landsmøde 20. marts 1988:

Styrk kampen mod racismen

DE kolonialistiske og imperialistiske lande har altid retfærdiggjort undertrykkelsen af andre nationer og folk under dække af "civilisation" og "udvikling". Og som ét af midlerne til at opretholde sit herredømme har de enkelte landes herskende klasser anvendt racismen til at skabe modsætninger indenfor de undertrykte klasser og dermed svække disse.

I LANGT de fleste kapitalistiske lande bruger borgerskabet racisme og national chauvinisme til at skjule klasseundertrykkelsen. I enkelte statsdannelser er der en formel statsracistisk politik - det gælder således for Sydafrika og for Israel.

LAD OS allerførst slå fast, at forskellige forsøg på "videnskabelig" begrundelse af 'én races overlegenhed over andre' på det skarpeste må og skal afvises. Racismens eneste begrundelse er, at den herskende klasse ønsker yderligere udbytning af en gruppe mennesker og at dette samtidig både skal retfærdiggøres ideologisk og medvirke til en splittelse af klassemodstanderen.

RACISME ER et fænomen, der er uadskilleligt fra eksistensen af

udbyttersamfund. Det er et materielt basisfænomen, idet racismen kommer til udtryk som ekstraudbytning og ekstraundertrykkelse af en gruppe mennesker, hvis sociale placering er betinget af, at de tilhører en såkaldt "race". Og samtidig er racismen et led i den herskende ideologi og dermed et overbygningsfænomen.

Den herskende ideologi i et samfund vil altid i hovedtrækkene udtrykke den herskende classes ideologi, og det er da også et faktum, at racisme bestemt ikke kun findes som statslig racisme eller i de forskellige lag i den herskende kapitalistklasse. Racismen findes latent i langt størstedelen af befolkningen og således også i arbejderklassen. Og særligt i økonomiske krisetider er risikoen for en opblussen af racismen i arbejderklassen

stor, da manglende jobs, boliger, lønresultater osv. af reaktionære demagoger sættes i direkte sammenhæng med tilstedeværelsen af andre befolkningsgrupper i landet.

FOR SOCIALISTER og kommunister er det af afgørende vigtighed at forholde sig til og bekæmpe racismen - både fordi den holder folkeslag og grupper i skarp undertrykkelse, og fordi den splitter den fælles kamp mod klassefjenden.

Vort arbejde mod racismen må således have to perspektiver: Dels at modvirke den statslige og af kapitalismen formgivne ekstraudbytning og undertrykkelse af andre folkeslag og grupper. Det er hovedsagelig en antiimperialistisk kamp og en kamp for at sikre lige rettigheder for de mennesker, fra andre kulturer, der har slået sig ned i vores del af verden - i vores land.

Og dels skal vi føre en ideologisk kamp for at modvirke racismens udbredelse i befolkningen og tværtimod medvirke til at organisere en fælles kamp mod systemets urimeligheder, medvirke til at skabe den udbredte angst, irritation og usikkerhed om til åbenhed, positivitet og nysgerighed over for anderledes kulturer.

Det skal bredt set gøres socialt uacceptabelt at foretage racistisk begrundet diskrimination samt at fremlægge racistiske ytringer. Derfor mener vi også, at lovgivningen må forbyde disse ting. Dette er en konsekvens af vore synspunkter, og ikke det egentlige eller afgørende middel til bekæmpelse af racismen. Lovgivning sikrer - som det jo ses

idag - langt fra mod racisme, blandt andet fordi loven administreres af en borgerlig statsmagt, der har en stor interesse i at opretholde den latente racisme.

KAP OPFATTER den antiracistiske kamp som en uadskillelig del af kampen mod imperialismen, for international solidaritet og for national selvbestemmelsesret til alle nationer. Perspektiver og strategiske principper i vores kamp mod racismen er derfor:

- en støtte til alle antiimperialistiske kampe, der oftest direkte eller indirekte er en kamp mod USA og Sovjet.
- et konsekvent forsvar for national selvbestemmelsesret.
- en støtte til en socialistisk udvikling i den 3. verden, der kan frigøre fra den imperialistiske undertrykkelse.

DEN STATSLIGE danske racisme viser sig tydeligst i det forhold, at Danmark er et imperialistisk land. Både gennem 'vores' deltagelse i den imperialistiske verdens almene udbytning og undertrykkelse af 3. verden, og gennem den omstændighed at Danmark selv i stor udstrækning har været en kolonimagt - og stadig holder Grønland og Færøerne som kolonier. Al kolonialistisk og imperialistisk politik bygger på og forstærker samtidigt racismen.

Men også den måde, hvorpå det 'officielle Danmark' behandler fremmedkulturelle grupper på i Danmark vil vi kalde statslig racisme. Og det gælder også de statslige regler og praksis over for egentlige indvandrere til Danmark, såvel som regler og behandling af det stigende antal

flygtninge, som gennem de senere år er søgt til Danmark.

DEN HERSKENDE klasses og statens politik over for indvandrerne er bestemt af de herskende klassers skiftende interesser. Indvandrere blev i stort tal nærmest hentet til landet, da der under højkonjunkturen i slutningen af 60'erne var brug for masser af arbejdskraft, og kapitalisterne samtidig gerne ville have en lavtlønsgruppe, der kunne virke bremsende på lønpresset. Da dette ikke lænere var aktuelt, iværksattes i stedet et indvandrer-stop samtidig med en mere eller mindre udtalt propaganda for, at indvandrerne nu var "en byrde", vi ikke havde råd til, at de tog "danskernes arbejde" osv. Igennem årene er tilbuddene og reglerne for indvandrere blevet forringet, for at lægge pres på, at de "frivilligt" skulle vælge at vende tilbage til deres oprindelsesland. Integrationsprogrammer, for såvel voksne som børn forringes, ligesom familiesammenføringer søges umuliggjort.

Disse forringelser af indvandrerens vilkår får følgeskab af en stimulering af racistiske holdninger fra lands- og lokalpolitikere, som dels helt traditionelt søger at vælte økonomiske problemer over på svage og udsatte grupper, og dels søger at skabe sig popularitet på at fremlægge letfattelige og tilsyneladende sammenhængende 'analyser'. Det gælder såvel de åbent borgerlige regeringspartier, som det gælder socialdemokratiske politikere. Og det gælder i ekstrem grad populistene i Fremskridtspartiet og i partiet Fælles Kurs. Alt i alt styrker denne racisti-

ske politik modsætningerne mellem danskere og udlændinge, og bliver derfor i en vis udstrækning selvopfyldende.

KAP vender sig mod de stadige indskrænkninger i tilbuddene til indvandrere, og går tværtimod ind for en øget integrationsindsats. Vi vender os overhovedet mod indvandrerstoppet, som af staten bruges til at regulere indvandringen på et racistisk grundlag. Mens EF-medlemsskabet medfører arbejdskraftens fri bevægelighed og dermed indvandring fra øvrige europæiske lande, holdes arbejdere fra f.eks. 3. verdenslande ude.

For KAP indebærer den internationale solidaritet en kamp for, at det bliver en almindelig menneskeret at kunne vælge, hvor man vil bo og arbejde. Den globale modsætning mellem rige og fattige lande er først og fremmest et produkt af imperialismen. Som kommunister mener vi det er positivt, når mennesker fra andre folkeslag besøger os, bosætter sig og arbejder i Danmark. Deres kulturer kan på mange måder berige vores hverdag.

Det er klart, at der imellem flere forskellige kulturer og traditioner kan opstå gnidninger. Her må alle involverede parter udvise tolerance og forståelse og positivt gå ind i løsningen af de konkrete problemer. Nogle konflikter er en konsekvens af f.eks. religiøse eller politiske modsætninger, som har deres rødder i og mellem indvandrerens og flygtningenes hjemlande. Det er således en opgave at skaffe indsigt i modsætningernes art og gennem påvirkning være med til at finde løsninger som sikrer hvert enkelt individs, families såvel

som gruppes demokratiske rettigheder.

GENNEM DE seneste par år har det voksende antal flygtninge, der søger til bl.a. Danmark forstærket en i bund og grund kynisk og inhuman debat om, hvem der er forfulgt og truet nok til at kunne få politisk asyl. Der må ikke herske tvivl om, at mennesker på flugt fra krige, katastrofer, militære og despotiske regimer er mennesker i nød, og at de derfor skal hjælpes. Og det hvadenten de har været gennem FN-organiserede lejre og derved videresendes som såkaldte 'kvoteflygtninge' til eksempelvis Danmark, eller de kommer som flygtninge på egen hånd. Den danske regering har i samarbejde med socialdemokratiet strammet flygtningeloven på en sådan måde, at det reelt næsten er umuligt for flygtninge at søge og opnå asyl i Danmark. Danmark har så at sige på forhånd nægtet at hjælpe disse mennesker. Over for den danske stats forsøg på helt at begrænse den politiske asylgivning til relativt få kvoteflygtninge mener KAP, at Danmarks grænser skal være åbne for alle politiske flygtninge, uanset hvilken praksis vore nabolande følger.

Flygtninge skal have positiv særbehandling i Danmark, således at de sikres bolig, uddannelse og mulighed for politisk engagement og aktivitet. Der skal sikres forhold, så det bliver et reelt valg, om de ønsker at vende hjem eller bosætte sig hér.

Flygtningestrømmen er grundlæggende et resultat af imperialismens udbytning og kolonialismens ødelæggende indflydelse i den 3. verden:

- De imperialistiske landes koloniherrredømme fra slutningen af 1800-tallet skabte en række kunstige "nationer", som idag er plaget af borgerkrige, grænsekrigene eller endog fortsat kolonisation;

- Imperialisterne har i langt de fleste koloniområder favoriseret én stamme, religiøs gruppe eller ét socialt lag, som idag forsøger at fastholde sin magt ved at undertrykke landets øvrige grupper;

- Den økonomiske imperialisme opretholdtes efter kolonifrigørelsen, idet den strukturelle arbejdsdeling mellem 3. verdenslandene og de rige lande fastholdes og uddybes. Dette stiller 3. verdenslandene stadigt ringere økonomisk og tvinger store grupper på flugt p.gr.a. undertrykkelse og sult;

- Især Sovjets og USA's rivalisering om verdensherredømmet medfører stadige flygtningestrømme. Det gælder uanset om krigen føres direkte, som i Afghanistan, eller pr. stedfortræder som f.eks i Mellemamerika, Etiopien, Mellemøsten og Indokina.

Derfor vil en øget antiimperialistisk kamp og en øget solidaritet med de folk og nationer, som kæmper mod imperialismen være et væsentligt led i at hjælpe flygtningene til overhovedet at undgå at blive flygtninge.

VI HAR som kommunister vores egen analyse af racismens årsager, og vore egne bud på bekæmpelsen af den. Vi ser det som et led i kampen mod imperialismen og kapitalismen. Omdrejningspunktet hér og nu er en kamp for demokratiske rettigheder - også i det nuværende samfundssystem. Derfor kan og bør der indgås alliancer med så

brede demokratiske kredse som muligt. Derfor vender vi os imod den tendens til indsnævring af den antiracistiske kamp, som visse dele af den antiracistiske bevægelse står for. Solidaritet med folkenes kamp mod imperialismen for selvstændighed, såvel som kampen for indvandreres lige demokratiske rettigheder i Danmark, såvel som kampen for at Danmark åbner grænserne for asylsøgere er ikke specielt og kun en kamp for 'socialistisk' sindede. For at opnå den største gennemslagskraft i kampen bør vi alliere os med alle, der støtter disse principper.

DET ER vores opfattelse, at racismen må bekæmpes, hvor som helst, den dukker op. Det gælder både i den internationale politik, og det gælder udviklingen i Danmark.

I kampen mod racismen stiller KAP følgende krav, der især er rettet mod den danske indvandrer- og flygtningepolitik:

*** Spræng flygtningekvoterne - fri adgang for alle flygtninge, som søger asyl i Danmark.**

Danmark må arbejde internationalt for at sikre retten til asyl. Indrejsetilladelsen til FN's kvotaflygtninge er ingen undskyldning for at afvise de flygtninge, der selv rejser hertil. Danmarks andel af FN-flygtninge skal være større; vi lever slet ikke op til vores ansvar på dette felt. Men det skal ikke ske på bekostning af andre folk med lige så akut behov for hjælp. Der må opbygges et beredskab for at kunne modtage flygtninge, både i

områder, hvor skærpede kriser er under udvikling, og hér i Danmark.

*** Ophæv indvandrerstoppet - det må blive en almindelig menneskeret at vælge, hvor man vil bo og arbejde.**

Indvandrerstoppet bruges til at regulere indvandringen efter hudfarve og nationalitet. Indvandrere må sikres samme adgang som danskere til bolig, uddannelse og arbejde.

*** Væk med diskrimineringen i valglovene - fulde demokratiske rettigheder for indvandrere.**

Indvandrere må sikres rettigheder på linje med danskere, bl.a. ved stemmeret og valgbarhed til folketinget. Reelle demokratiske rettigheder kræver positiv særbehandling i form af: undervisning i dansk og danske samfundsforhold, nyhedsformidling på indvandrersprog, tolkning m.m.

*** Lovsikret og gratis danskundervisning for indvandrere - mod sproglig og kulturel undertrykkelse.**

Indvandrernes ret til eget sprog og egen kultur må forsvares, blandt andet gennem sikring af modersmålsundervisning. Indvandreres og flygtninges integration i det danske samfund fremmes bedst af gensidig respekt og kulturel ligestilling. Offentlig information må være tilgængelig på indvandrersprog, og der må være mulighed for tolkning i

sags- og retsbehandling. Danmarks Radio må udvide sendetiden på indvandreneres sprog.

*** Øget indsats for oplysning af danskere.**

Statsstøtte til folkeoplysning for at øge forståelsen for indvandreres og flygtninges aktuelle situation og kulturelle baggrund, samt støtte til tværkulturelle aktiviteter.

*** Mod diskriminering af indvandrerkvinderne.**

Solidariteten med indvandrerkvinderne må baseres på indsigt i og respekt for kulturelle forskelle. Kampen for en samfundsmæssig ligestilling er vejen til kvindernes frigørelse. For indvandrerkvinder, ligesom for danske kvinder, forudsætter lige adgang til uddannelse og arbejde, at der skabes positive særforanstaltninger. Kvindehold i dagtimerne med undervisningstilbud i modersmålet, dansk sprog og samfundsforhold er et eksempel på, hvordan kvindernes isolation kan brydes og nødvendige forkundskaber skabes for at indvandrerkvinder og danske kvinder kan kæmpe sammen for lige rettigheder og muligheder i det danske samfund. Det må også sikres, at indvandrerkvinder stilles lige juridisk, og at deres retsstilling er uafhængig af en evt. ægtefælle.

*** Udlændinges faglige kvalifikationer skal anerkendes af såvel det offentlige som arbejdsgiverne og fagforeningerne.**

Der må udvikles efteruddannelse, så kvalifikationerne kan tilpasses danske forhold.

*** Fagforeningerne skal også være antiracistiske organisationer.**

Det kan f.eks. gøres ved at oprette særlige grupper for indvandrere og flygtninge, hvor deres problemer kan behandles og som udgangspunkt for at formulere krav. De faglige lederes ligegyldighed og undvigende holdning over for at forsvare udlændinges rettigheder må bekæmpes.

*** For national selvbestemmelse til Grønland og Færøerne.**

Danmark må opgive sin kolonialistiske politik, og samtidig erkende sit ansvar for de sociale og kulturelle problemer, som mange grønlændere både i Grønland og i Danmark lider under. Racismen har i mange år hårdt ramt især herboende grønlændere.

*** Skærpelse håndhævelse af forbud mod racisme.**

Retspraksis i forbindelse med antidiskriminations-lovgivningen er meget lidt konsekvent, og forhindrer ikke effektivt antiracistisk propaganda, som den især kommer til udtryk i det 'offentlige politiske liv'.

*** Boykot Sydafrika og Israel.**

De to statsdannelser der bygger på en officiel statsracisme må udelukkes fra det internatio-

nale samfund. Ligesom den danske stat er blevet presset til en handels- og samkvemsboykot af apartheid-staten Sydafrika, må vi arbejde for en tilsvarende boykot af Israel, der retsligt, politisk og socialt rubricerer sine ikke-jødiske indbyggere som andenrangs-borgere.

ret del af en lang række politiske, kulturelle, sociale og faglige organisationers arbejde. Det selvstændigt organiserede antiracistiske arbejde bør også styrkes på grundlag af principperne for en bred alliance af alle demokratiske kræfter.

* * * * *

*** Det antiracistiske arbejde må styrkes.**

Antiracisme må blive en integre-

Læs også

Mere om KAP kan du
finde blandt andet i

- udførlig pjese om KAPs politik
48 sider, 10,- kr.

Ring eller skriv til
KAP, Studiestræde 24,
1455 København K.
Tlf: 01-152133

og i

**ARBEJDER
AVISEN**

- udgivet af Kommunistisk Arbejderparti, KAP

- politisk ugeskrift udgivet af KAP
4 sider tabloid, gratis abonnement

Ring eller skriv til
KAP, Studiestræde 24,
1455 København K.
Tlf: 01-152133

DE kolonialistiske og imperialistiske lande har altid retfærdiggjort undertrykkelsen af andre nationer og folk med udbredelsen af "civilisation" og "udvikling". Og som ét af midlerne til at opretholde sit herredømme har de enkelte landes herskende klasser anvendt racismen til at skabe modsætninger indenfor de undertrykte klasser og dermed svække disse.

KOMMUNISTISK ARBEJDERPARTI vedtog på sit landsmøde i marts 1988 yderligere at styrke kampen mod racismen, og vedtog grundlaget for arbejdet i form af denne pjece.

Racismen er en del af den imperialistiske verdens dominans over andre lande; den er grundlaget for apartheidstyrer; racismen er i høj grad indeholdt i de danske myndigheders politik over for flygtninge og indvandre- re; og den dukker alt for nemt op - også i arbejderklassen - når der er brug for 'synde- bukke'. Racismen har mange sider, og alle disse sider vil og skal vi være med til at bekæmpe.